

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 74.855 van 30 juni 1998

A. 61.054/VI-12.185

In zake : **MAIQUEZ** Oscar,
rue du Foyer 11
7350 Hensies,

tegen :

**het Intercommunaal Gezondheids-
centrum "Arthur Naze",**
dat woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Jean BOURTEMBOURG, advocaat,
Zwitserlandstraat 24
1060 Brussel.

DE RAAD VAN STATE, VIe KAMER,

Gezien het op 25 november 1994 ingediende verzoekschrift, waarbij Oscar MAIQUEZ de nietigverklaring vordert van het besluit van 7 september 1994, waarvan bij brief van 5 oktober 1994 kennis is gegeven en waarbij de raad van bestuur van het Intercommunaal Centrum "Arthur Naze" hem bij wijze van tuchtstraf een berisping oplegt;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van mevrouw DAGNELIE, eerste auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 3 december 1997, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 25 mei 1998, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 24 juni 1998;

Gehoord het verslag van de heer LEWALLE, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. JADOT, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, en van Mr. BOURTEMBOURG, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van mevrouw DEBUSSCHERE, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van het beroep :

1. Verzoeker is op 1 november 1988 als onderhoudsarbeider in dienst getreden van de verwerende partij. Van 1 november 1992 tot 31 maart 1994 is hem een verlof wegens persoonlijke aangelegenheid toegestaan, waarna hij zijn dienst op 1 april 1994 heeft hervat.

2. Op 7 april 1994 heeft verzoeker zijn werk zonder toestemming om 14.30 uur verlaten in plaats van om 16.30 uur. 's Anderendaags 's ochtends heeft hij aan de directrice, mevrouw BLONDIAU, verklaard dat hij een medisch attest heeft dat zijn afwezigheid dekt maar dat hij het thuis vergeten heeft.

3. Op 11 april 1994 heeft verzoeker aan de directrice een fotokopie van dat attest overhandigd. Dezelfde dag heeft hij zijn werk om 13.30 uur of zelfs vroeger verlaten, na een briefje te hebben achtergelaten waarin hij erop wijst dat de directrice daarvan op de hoogte was gesteld, wat deze betwist.

4. Op 14 april 1994 heeft de directrice de fotokopie gekregen van een medisch attest d.d. 12 april, waarin bevestigd wordt dat verzoeker van 8 tot 15 april 1994 niet in staat was te werken.

Bij aangetekende brief van diezelfde dag heeft de directrice geëist dat dringend het origineel van die medische attesten wordt overgelegd en heeft zij gesteld niet te kunnen dulden dat verzoeker het werk verlaat zonder daarvan ook maar iemand op de hoogte te brengen; zij eiste verduidelijkingen.

Bij een dienstnota nr. 1, die dezelfde dag bij aangetekende brief is verstuurd, heeft de directrice het volgende geschreven :

" Ik stel vast dat u maandag jongstleden, 11 april, 's middags

- 1) de ramen
 - 2) de bovenkant van de kasten
 - 3) de lampen
- niet of zeer slecht hebt afgenomen.

In feite hebt u geen enkele van de aan u opgedragen taken naar behoren uitgevoerd.

U hebt mij gezegd dat u de onderkant van de ramen alleen wil afnemen en de lampen en de bovenkant van de kasten alleen wil schoonmaken als de werkster teveel werk heeft.

U hebt niet het recht de taakverdeling te betwisten.

Ik waarschuw u dan ook dat u gehoor dient te geven aan de bevelen die u worden gegeven en dat u de taken die u worden opgedragen nauwgezet dient uit te voeren."

5. Op 19 april 1994 heeft de heer MAIQUEZ zijn aangifte van een arbeidsongeval aangevuld door erop te wijzen dat hij op 6 april 1994 omstreeks 14.30 uur bijna van een zinken plat dak was gevallen en zich vastgegrepen had om niet te vallen. In de rubriek "Diverse opmerkingen" heeft hij genoteerd : "Op donderdag 07-04-94 is gezegd dat aangifte zou worden gedaan. Aangifte van ongeval ontvangen op maandag 19-04-94".

6. Op 29 april 1994 heeft de directrice aan verzoeker bij een aangetekende brief een dienstnota nr. 2 gericht waarin zij hem verwijt geen enkel gevolg te hebben gegeven aan haar aangetekende brieven van 14 april 1994 en hem aanmaant dat te doen; voorts somt zij op welke werken al verricht zijn en welke nog te doen blijven; zij besluit haar nota als volgt :

" Op vrijdag 22-04-94 hebt u het werk andermaal om 15.15 uur verlaten, nogmaals onder het voorwendsel dat u het middaguur terug wou nemen. Ik verzoek u de dienstregeling te respecteren. Het was u niet toegestaan tijdens het middaguur te werken. Ik beschouw uw afwezigheid van vorige vrijdag (22-04) als onregelmatig. (...) Dit is een tweede en laatste waarschuwing."

Verzoeker heeft deze nota voor ontvangst getekend en daar bijgeschreven : "Ontvangen op 29-04-94. Gelieve contact op te nemen met mijn advocaat voor het antwoord."

7. Op 5 mei 1994 heeft de directrice verzoeker eraan herinnerd dat hij noch op haar brief van 14 april 1994, noch op haar rappelbrief van 29 april 1994 had geantwoord. Zij heeft hem erop gewezen dat het

niet aan haar stond om met zijn advocaat contact op te nemen en zij heeft een antwoord geëist tegen uiterlijk 's anderendaags. Verzoeker heeft de dag zelf ontvangst bericht van die brief.

8. Op 10 mei 1994 heeft de directrice verzoeker een dienstnota nr. 3 toegestuurd, waarin zij hem eraan herinnerde dat zij tegen uiterlijk 6 mei een antwoord op haar vorige dienstnota's had geëist. Zij wijst erop dat de secretaresse van de advocaat die dag heeft gebeld om te zeggen dat een antwoord klaar was en uiterlijk op 9 of 10 mei bij haar zou aankomen. Bij wijze van conclusie stelt zij dat, aangezien zij nog geen antwoord ontvangen heeft, zij het dossier voor verder gevolg aan de raad van bestuur zal doorsturen. Verzoeker heeft die nota op 10 mei 1994 voor ontvangst getekend.

9. Bij brief van 10 mei 1994 heeft de advocaat van verzoeker de directrice de volgende uitleg meegedeeld :

- in antwoord op de aangetekende brief van 14 april 1994 zet hij uiteen dat verzoeker op 11 april voor de middag gemeld heeft dat hij zijn post zou verlaten als de pijn ten gevolge van het ongeval dat hem op 7 april was overkomen, aanhield; hij heeft bevestigd dat, aangezien zulks het geval was, hij kort na de middag vertrokken is om een arts te raadplegen. Zijn arts heeft hem pas op 12 april kunnen onderzoeken en heeft hem een attest van arbeidsongeschiktheid gegeven dat de periode van 9 tot 15 april 1994 dekt;

- in antwoord op dienstnota nr. 1 van 14 april 1994 zet hij uiteen dat verzoeker de onderkant van de ramen, de lampen en de bovenzijde van de kasten alleen wou schoonmaken wanneer de werkster te veel werk

heeft, omdat hij onderhoudsarbeider is; hij heeft erop gewezen dat de taken dienden te worden verdeeld op basis van de functie van ieder personeelslid afzonderlijk;

- in antwoord op dienstnota nr. 2 van 29 april 1994 zet hij uiteen dat verzoeker loochent dat hij de ramen "zeer slecht" zou hebben gelapt maar dat hij bevestigd heeft dat hij de dienst op 19 april 1994 om 15.15 uur heeft verlaten ter compensatie van zijn middaguur, na twee kantoren en twee klassen te hebben opgeruimd die reeds vóór 15 uur vrij waren; hij zet voorts uiteen dat verzoeker bevestigd heeft dat hij op 22 april 1994 zijn werk om 15.15 uur heeft verlaten ter compensatie van zijn middaguur van 21 april 1994. Wat de vraag betreffende het herstellen van bepaalde ramen betreft, zet hij uiteen dat verzoeker nooit gebruik heeft gemaakt van stopverf, aangezien dat product volgens hem niet of niet meer wordt gebezigd voor de gevraagde herstelling.

Ten slotte heeft de advocaat van verzoeker erop gewezen dat het hem "om redenen van materiële organisatie van zijn kantoor" niet mogelijk was geweest eerder te antwoorden.

10. Op 20 mei 1994 zendt de voorzitter van de verwerende partij verzoeker de volgende brief :

" U wordt verzocht om in het kader van een tuchtprocedure voor de raad van bestuur te verschijnen op donderdag 9 juni 1994 om 17.30 uur in de lokalen van het centrum, rue Grande 17 te Pâturages teneinde er uw verweermiddelen uiteen te zetten in verband met de volgende feiten die u ten laste worden gelegd :

- te hebben nagelaten stipt te antwoorden op de vragen om uitleg die u op 14 april 1994 zijn gesteld, ondanks de rappelbrieven van 29 april, 5 mei en 10 mei 1994;
- wat uw taken betreft, te hebben nagelaten in te gaan op de instructies die u waren gegeven :
- wat betreft het schoonmaken van de ramen, de bovenzijde van de kasten en de lampen (dienstnota van 14 april 1994);

- te hebben nagelaten uw prestaties stipt te noteren op de werkbriefjes die u waren overhandigd : op dinsdag 19 april hebt u aangeduid dat u om 15.15 uur vertrokken bent na de klassen te hebben schoongemaakt, terwijl de klassen pas vanaf 15.30 uur of vanaf 16 uur beschikbaar zijn;
- de dienst op 19 en 22 april telkens om 15.15 uur te hebben verlaten zonder ook maar iemand daarvan vooraf op de hoogte te brengen en daarbij op het werkbriefje te hebben vermeld dat u het middaguur compenseerde, terwijl uw uren vast liggen en u het recht niet hebt het werk zonder toestemming te verlaten;
- op 11 april het werk te hebben verlaten om 13.30 uur zonder ook maar iemand te waarschuwen en daarbij te hebben beweerd dat mevrouw BLONDIAU, directrice van het centrum, daarvan op de hoogte was, terwijl u haar in het geheel niet van dat vertrek op de hoogte hebt gebracht, inzonderheid tijdens uw onderhoud van diezelfde dag 's middags, en u het recht niet hebt het werk zonder toestemming te verlaten;
- te hebben nagelaten de aan u toevertrouwde taken stipt uit te voeren, inzonderheid het schoonmaken van de lampen, de bovenzijde van de kasten, de ruiten, de ramen en de buitendeuren, alsook het verwijderen van de dode takken in de lanen (dienstnota nr. 2 van 29 april 1994).

Het staat u vrij u te laten bijstaan door een raadsman. Het aan de raad van bestuur voorgelegde dossier kan worden ingekeken, doch alleen ter plaatse, bij mevrouw A. BLONDIAU, directrice, zodra u deze brief hebt ontvangen.

Voorts kunt u, zo u dat wenst, uw opmerkingen schriftelijk meedelen. Van uw verhoor zal een proces-verbaal worden opgemaakt."

Verzoeker heeft de brief op 20 mei 1994 voor ontvangst getekend.

11. Op 9 juni 1994 heeft verzoeker uitleg kunnen geven over de onderscheiden feiten die hem ten laste worden gelegd. Volgens het proces-verbaal heeft hij verwezen naar de antwoorden van zijn advocaat, heeft hij geloochend dat hijzelf iets zou hebben bijgeschreven op het medisch attest d.d. 7 april 1994, heeft hij beweerd dat hij zijn werk had gedaan volgens het aan hem overhandigde programma, maar rekening houdend met het weer, en heeft hij aangevoerd dat hij over te weinig

werktuigen beschikte wat het herstellen van sommige ramen met stopverf betreft.

12. Op 21 juni 1994 heeft de advocaat van verzoeker aan de voorzitter van de verwerende partij voorgesteld het proces-verbaal van het verhoor te wijzigen door daarin de drie volgende opmerkingen op te nemen :

- verzoeker heeft zijn tijd niet verdaan met iets bij te schrijven op het medisch attest;

- hij stelt aan de raad van bestuur voor om het uitgevoerde werk ter plaatse te gaan nakijken;

- vroeger gebruikte hij zijn eigen werktuigen, aangezien al het materiaal van de verwerende partij ingeleverd is, volgens de inventaris die in september 1992 is opgemaakt.

13. Op 7 september 1994 heeft de raad van bestuur van de verwerende partij verzoeker bij wijze van tuchtstraf een berisping opgelegd. Die beslissing is als volgt gemotiveerd :

" 1. Aangezien aan de heer MAIQUEZ ten laste wordt gelegd dat hij heeft nagelaten stipt te antwoorden op de vragen om uitleg die hem op 14 april 1994 zijn gesteld, ondanks de rappelbrieven van 29 april, 5 en 10 mei 1994;

2a. Aangezien de betrokkene bij aangetekende brief van 14 april 1994 verzocht is dringend uiteen te zetten wat de redenen en de bijzondere omstandigheden van zijn werkverzuim waren; aangezien de directie op 5 mei heeft moeten constateren dat geen enkele uitleg was verstrekt en de betrokkene aangemaand heeft om tegen 6 mei te antwoorden; aangezien de raadsman van de heer MAIQUEZ op 6 mei zijn secretaresse telefonisch heeft laten meedelen dat een antwoord klaar was en op 9 of 10 mei bij de verwerende partij zou aankomen; aangezien de raadsman van de heer MAIQUEZ bij brief van 10 mei zijn opmerkingen heeft uiteengezet.

Aangezien geen enkele omstandigheid wordt aangevoerd om te rechtvaardigen waarom pas bij brief van 10 mei 1994 op een dringende vraag van 14 april 1994 wordt geantwoord; aangezien de heer MAIQUEZ zijn plichten niet is nagekomen door niet stipt en met de spoed die inzonderheid voor vragen om uitleg vereist is te antwoorden.

Aangezien aan de heer MAIQUEZ ten laste wordt gelegd dat hij heeft nagelaten in te gaan op de instructies die hem waren gegeven wat betreft het afnemen van de ramen, de bovenzijde van de kasten en de lampen;

Aangezien in de nota van 14 april 1994 - die op dat punt niet wordt tegengesproken - wordt vastgesteld dat de heer MAIQUEZ de onderkant van de ramen, de lampen en de bovenkant van de kasten niet wil schoonmaken, tenzij de werkster te veel werk heeft; aangezien die weigering in het bijzonder bevestigd wordt in de brief d.d. 10 mei 1994 van de raadsman van de heer MAIQUEZ. Aangezien de heer MAIQUEZ zich op 9 juni 1994 gerechtvaardigd heeft door erop te wijzen dat het werk gedaan was;

Aangezien, zelfs als die omstandigheid juist mocht zijn, ze nog niet rechtvaardigt dat de heer MAIQUEZ heeft geweigerd een werk uit te voeren dat hem was opgedragen en dat ontegensprekelijk deel uitmaakt van het takenpakket dat aan een onderhoudsarbeider kan worden opgelegd; aangezien dit werk hem juist is opgedragen omdat het krachtens de taakverdeling waartoe besloten was niet mogelijk was om het aan een werkster toe te vertrouwen; aangezien de heer MAIQUEZ zijn verplichtingen niet is nagekomen door te weigeren de hem opgedragen taken stipt uit te voeren;

2b. Aangezien aan de heer MAIQUEZ ten laste wordt gelegd dat hij heeft nagelaten zijn prestaties stipt op de hem overhandigde werkbriefjes te noteren;

Aangezien de klassen aangeveegd en schoongemaakt moesten worden; aangezien de heer MAIQUEZ zijn dienst op dinsdag 19 april 1994 om 15.15 uur verlaten heeft na de vermelding te hebben aangebracht "klaslokalen 'Officieel Onderwijs' en 'Vrij Onderwijs' met water schoongemaakt"; aangezien niet wordt betwist dat de klaslokalen schoongemaakt moesten worden, terwijl sommige ervan pas vanaf 15.30 uur of vanaf 16 uur beschikbaar waren; aangezien dit bezwaar echter niet betekent dat aan de betrokkene verweten wordt dat hij het hem opgedragen werk niet zou hebben uitgevoerd of zijn prestaties niet stipt zou hebben aangeduid; aangezien omtrent dat verwijt twijfel bestaat en de comparant in tuchtzaken het voordeel van de twijfel moet krijgen; aangezien de ten laste gelegde feiten bijgevolg niet als vaststaand kunnen worden beschouwd;

2c. Aangezien aan de comparant ten laste wordt gelegd op 11 april het werk te hebben verlaten om 13.30 uur zonder ook maar iemand te waarschuwen en daarbij te beweren dat de directrice van het Centrum daarvan op de hoogte was, terwijl hij haar in het geheel niet van dat vertrek op de hoogte had gebracht;

Aangezien de heer MAIQUEZ in de brief van zijn raadsman d.d. 10 mei 1994 betoogt dat hij gemeld heeft dat hij zijn post op 11 april zou verlaten als de pijn die hij leed, zou aanhouden of nog erger zou worden; aangezien de directrice van het Centrum, aan wier verklaringen het grootste geloof moet worden gehecht, betoogt dat de heer MAIQUEZ haar in het geheel niet van dat vertrek op de hoogte heeft gebracht; aangezien op te merken valt dat de heer MAIQUEZ de directrice van het Centrum op 11 april 's middags heeft ontmoet en haar niet heeft gezegd dat hij weg zou gaan; aangezien een personeelslid, behoudens uitzonderlijke omstandigheden - die in casu in feite niet worden aangevoerd - zijn post niet zonder toestemming en zeker niet zonder voorafgaande in kennisstelling mag verlaten; aangezien het ten laste gelegde feit vaststaat;

2d. Aangezien aan de heer MAIQUEZ ten laste wordt gelegd dat hij heeft nagelaten de aan hem toevertrouwde taken stipt uit te voeren (het schoonmaken van de lampen, de bovenzijde van de kasten, de ruiten, de ramen en de buitendeuren, alsook het verwijderen van de dode takken in de lanen);

Aangezien niet wordt betwist dat aan de betrokkene bijzondere taken zijn opgelegd toen hij op 18 april 1994, na zijn afwezigheid wegens ziekte, opnieuw op het werk verschenen is; aangezien het geheel van die taken schriftelijk bevestigd is; aangezien niet wordt betwist dat de lampen, de bovenzijde van de kasten, de ramen en de buitendeuren niet gewassen zijn en de dode takken niet verwijderd zijn; aangezien de heer MAIQUEZ betoogt dat sommige werken niet uitgevoerd zijn "ten gevolge van een gebrek aan tijd ten opzichte van het vele werk dat moest worden verricht", aangezien uit de taken die toen moesten worden verricht niet blijkt dat ze de normale werkkraft van een onderhoudsarbeider met een normale nauwgezetheid te boven zouden gaan; aangezien geen enkele bijzondere omstandigheid, noch enig concreet gegeven wordt aangevoerd tot staving van die bewering, die dan ook niet bewezen kan worden geacht; aangezien het ten laste gelegde feit zoals het is geformuleerd, uitgezonderd wat de binnenramen betreft, vaststaat;

En erop behoort te worden gewezen dat aan de betrokkene verscheidene nota's zijn gericht waarin

zijn aandacht in het bijzonder gevestigd is op wat redelijkerwijze van hem kon worden verwacht;

En de grootte van de intercommunale het voorts onontbeerlijk maakt dat de aan de onderscheiden personeelsleden opgedragen taken stipt en nauwgezet worden uitgevoerd; aangezien aan een personeelslid dat de dienstverplichtingen niet nakomt bij wijze van tuchtstraf een berisping kan worden opgelegd, waarbij de betrokkene dient te begrijpen dat hij zich anders moet gaan gedragen om te voorkomen dat hij, als de feiten zich opnieuw mochten voordoen, een uiterst strenge tuchtstraf zou oplopen; ...".

Die beslissing, die de bestreden handeling is, is verzoeker op 5 oktober 1994 bij ter post aangetekende brief ter kennis gebracht.

Overwegende dat verzoeker een eerste middel ontleent aan schending van de rechten van verdediging, doordat de verwerende partij in de oproeping met het oog op het verhoor niet heeft aangeduid dat dit verhoor kon leiden tot het opleggen van een tuchtstraf;

Overwegende dat in de oproeping die op 20 mei 1994 aan verzoeker is gericht, zoals de verwerende partij terecht aanvoert, in uitdrukkelijke bewoordingen wordt gesteld dat hij wordt verzocht om "in het kader van een tuchtprocedure" voor de raad van bestuur te verschijnen teneinde er zijn verweermiddelen uiteen te zetten in verband met precieze feiten die hem ten laste werden gelegd; dat in diezelfde brief wordt aangegeven dat een dossier te zijner beschikking staat, dat hij zich kan laten bijstaan door een advocaat, dat hij zijn opmerkingen schriftelijk kan meedelen en dat een proces-verbaal zal worden opgemaakt; dat verzoeker er in die omstandigheden op ondubbelzinnige wijze van op de hoogte is gebracht dat hij diende te verschijnen in het kader van een procedure die voor hem op een tuchtstraf kon uitlopen en dat hij verzocht was om zich te rechtvaardigen in het licht van precieze verwijten betreffende het niet-nakomen van zijn

ambtsverplichtingen; dat het middel wettelijke en feitelijke grondslag mist;

Overwegende dat verzoeker een tweede middel ontleent aan de overweging dat de feiten die hem verweten worden zich gewoon niet hebben voorgedaan ofwel verkeerd gekwalificeerd zijn;

dat hij, wat betreft het eerste verwijt, dat hij noch stipt, noch snel genoeg op de vraag om uitleg van 14 april 1994 heeft geantwoord, aanvoert dat hij zijn advocaat met het geven van dat antwoord heeft belast, die dat antwoord wegens de reorganisatie van zijn kantoor pas op 10 mei 1994 heeft kunnen doorgeven en dat hijzelf op 21 april 1994 aan de directrice uitleg heeft verstrekt;

dat hij, wat betreft het tweede verwijt, dat hij de aan hem opgedragen taken, inzonderheid het schoonmaken van de ramen, de bovenzijde van de kasten en de lampen, niet stipt heeft uitgevoerd, loochent dat hij zou hebben geweigerd het opgelegde werk uit te voeren of het niet goed zou hebben uitgevoerd, en aanvoert dat een onderhoudsarbeider krachtens de dienstnota van 1 oktober 1991 in principe het schoonmaken van de onderkant van de ramen, de bovenzijde van de kasten en de lampen niet op zich hoeft te nemen;

dat hij, wat betreft het derde verwijt, dat hij het werk op 11 april 1994 om 13.30 uur zonder voorafgaande mededeling heeft verlaten, betoogt dat hij die ochtend zelf tegen de directrice heeft gezegd en nadien schriftelijk heeft bevestigd dat hij zijn post zou verlaten als de pijn ten gevolge van zijn ongeval aanhield, wat hij gedaan heeft om een arts te raadplegen die, na hem op 12 april te hebben onderzocht, hem een attest van arbeidsongeschiktheid heeft gegeven dat de periode van 9 tot 15 april 1994 dekt;

dat hij, wat betreft het vierde verwijt, dat hij tijdens de periode van 4 tot 22 april 1994 de lampen, de

bovenzijde van de kasten, de ramen en de buitendeuren niet heeft schoongemaakt en de dode takken niet heeft verwijderd, opmerkt dat hij, gelet op de paasvakantie (4 en 5 april) en op zijn afwezigheid ten gevolge van zijn arbeidsongeval, slechts achteneenhalf dag heeft kunnen werken, terwijl uit zijn werkbriefjes blijkt dat hij toen het werk van een "normalerwijs bekwaam en toegewijd onderhoudsarbeider" heeft verricht;

Overwegende dat, wat de feiten betreft die het eerste verwijt opleveren, blijkt dat hoewel verzoeker op 11 april 1994 aan de directrice de kopie van het ten gevolge van zijn arbeidsongeval opgesteld attest heeft overhandigd, hij geen enkel gevolg heeft gegeven aan de vraag om uitleg die de directrice bij brief van 14 april had gesteld en alleen op 29 april geantwoord heeft door op de tweede rappelbrief te vermelden "Ontvangen op 29-04-94. Gelieve contact op te nemen met mijn advocaat voor het antwoord."; dat de verwerende partij heeft kunnen oordelen dat verzoeker met die vrijpostige formule niet heeft geantwoord met de nauwgezetheid die zijn dienstverplichtingen vereisen, temeer daar zijn advocaat pas op 10 mei 1994 een antwoord heeft toegezonden;

dat, wat de feiten betreft die het tweede verwijt opleveren, in een nota van 14 april 1994, die op dat punt niet wordt betwist, wordt geconstateerd dat verzoeker de onderkant van de ramen, de lampen en de bovenzijde van de kasten alleen wil afnemen als de schoonmaakster te veel werk heeft; dat die weigering bevestigd is in de brief die de raadsman van verzoeker op 10 mei 1994 heeft toegestuurd; dat deze tevergeefs verwijst naar de dienstnota van 1 oktober 1991, aangezien in die nota geen exhaustieve opsomming van de taken wordt gegeven en aan de verwerende partij de bevoegdheid wordt gelaten een onderhoudsarbeider te belasten met andere taken, tenzij ze volstrekt niets uit

te staan hebben met de taken die een onderhoudsarbeider normaliter ten deel vallen; dat de verwerende partij het niet-nakomen van de gehoorzaamheidsplicht dat hem verweten werd als bewezen heeft kunnen beschouwen; dat, wat de feiten betreft die het derde verwijt opleveren, blijkt dat verzoeker toegeeft dat hij de dienst zonder toestemming heeft verlaten en dat hij de overhaasting waarmee hij het werk heeft verlaten geenszins verklaart door een medisch attest dat hij 's anderendaags van een huisarts heeft gekregen; dat, wat de feiten betreft die het vierde verwijt opleveren, blijkt dat verzoeker toegeeft dat ze zich hebben voorgedaan maar ze tracht uit te leggen door een gebrek aan tijd; dat de verwerende partij binnen de perken van haar beoordelingsbevoegdheid is gebleven toen zij beslist heeft dat die taken de normale werkkraft van een onderhoudsarbeider niet te boven gaan en dat verzoeker geen enkele reden had om te weigeren die taken uit te voeren; dat het tweede middel feitelijke en juridische grondslag mist,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare
terechtzing van de VIe kamer, op dertig juni 1900
achtennegentig door :

de HH. CLOSSET,	kamervoorzitter,
HANSE,	staatsraad,
LEWALLE,	staatsraad,
HARMEL,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

P. HARMEL.

Ch.-L. CLOSSET.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.